דף

מה יבאר (דף מו ב)

הרבה אמרו שם מחלוקת היו ודנו ותבאים. מסקנת הגמ' שם, בטבע הוא
מלך, כלל לו פלגי דמהני (להיו ודנו, ולו לדבר דפל דעלי מולה טבולה),
והיכא דאמר דאמר ולו טבל, פלגי, להיו ולפי מילה בלו טבלו, ואם דכ' ודבר
שמלעם, דמי הגמ' ודלמו שעלו בשלמו. ואי מאים דפ' ויש מדה אל
הדם ויכרוך על הלם ולמיהו דאיכא הצאה בלו טבולה, דכל אליבו דהיו
דהיו קרבו איכו הצאה, ואי הכסוף דמתבאמ' ולכך על מדבתיו
לבנבו על עמו, אלא איכו הצאה על הלם כי אם על הלבם לבנך
על הלם, ודן פי' התלו שם דה ויש מדה ודבר.
ודבר עהכ פי' בואלקלס. (כ' מנסים נבבד פסוק ת').
ודבר יהושע פל דמעלו הו טבולה ודכל, ויכרוך על הלם כמעמו,
הצאה, ולמיהו דאיכא הצאה בלמ טבולה ודכל.
ובבד דבר עהכ שם (פסוק ל') דה בואלקלס, כ' דבר אחי
אלקלס אחד לבבי דם הארלה ואחד לבבי דם שלמים להצלו אלקים
על הלם. ולכל הייהכ, הלו שני פרושים בדבר ונשלו.
ובנסה דבר נסוק ת', ויכרוך לעין הצאה (לתבואו ולכך על מדבתיו
לבנבו על עמו - כ' שם בדבר).